

178-oji Visuotinė metinė konferencija,
šeštadienio rytinė sesija, 2008 m. balandžio 5 d.

Tikėjimo sugražinimas šeimoje

Vyresnysis Kenetas Džonsonas
Iš Septyniasdešimties

Stabilios šeimos sudaro visuomenę laikanti pagrindą, tuo pasitarnaudamos visai žmonijai.

Pažinimas apie didįjį laimės planą¹ suteikia mums galimybę, o taip pat atsakomybę padėti sugražinti tikėjimą šeimoje.

Kai kuriomis prasmėmis mūsų pavedimas lygintinas su darbu medicinos ir mokslinio tyrimo srityse. Naudodami nustatytus dėsnius jie ieško, kaip galima sumažinti kančias ir pagerinti gyvenimo kokybę.

Religinio tikėjimo srityje tikintys vyrai ir moterys, panaudodami patikrintus principus,² gali padėti išgydyti sielvartaujančią širdį, sugražinti viltį ir pasitikėjimą sunerimusiai dvasiai.

Mokslininkai gerų rezultatų pasiekia laikydamiesi to, kas dažnai vadinama gamtos dėsniais. *Didieji praeities ir dabarties mokslininkai nekūrė su šiais natūraliais procesais susijusių dėsnių, jie juos atradavo.*

Laiške Korintiečiams apaštalas Paulius iškelia verčiantį susimąstyti klausimą apie žmogaus protinių sugebėjimų šaltinį: „Kuris žmogus žino, kas yra žmoguje, jei ne paties žmogaus dvasia?“³

Per logiką ir mokymąsi pažinimas išaugo ir supratimas išsiplėtė. Naudojant šį procesą, nustatomos bei patvirtinamos teorijos ir dėsniai.

Apšviestam protui tampa aišku, kad yra įstatymai, kurie palaiko gyvenimą ir viską, kas gyva, pusiausvyroje. Fizikos dėsnių atradimas ir jų laikymasis atneša pažangą, įgalinančią žmogų pakilti į aukštesnį pasiekimų lygį, kas kitaip būtų neįmanoma.

Tikiu, kad ši prielaida taip pat tinka dorovės standartams bei moralinėms vertybėms. Todėl mūsų pareiga – saugoti namus, kaip mokymosi centrą, kur šios vertybės gali būti diegiamos meilės aplinkoje ir pavyzdžio galia.

Prezidentas Tomas S. Monsonas moko: „Jaunimui reikia mažiau kritikos ir daugiau pavyzdžių.“⁴

Galvodamas apie savo gyvenimą suvokiu, kaip įgijau supratimą apie esmines vertybes, būtinas sveiko charakterio ugdymui. Kur aš mokiausi ištikimybės, dorumo ir patikimumo? Šių savybių mokiausi namuose iš savo gimdytojų pavyzdžio. Kaip įgijau supratimą apie nesavanaudiško tarnavimo vertę? Tai įvyko, kai stebėjau ir mėgavausi savo mamos pasišventimu savo šeimai. Kur išmokau gerbti Dievo dukteris? To išmokau iš savo tėvo pavyzdžio.

Būtent namuose išmokau įžvalgaus gyvenimo ir garbingo darbo principų. Man akyse tebestovi, kaip mano mama daugybę vakarų praleisdavo namie, kojomis minama siuvimo mašina siūdama batus vietinei batų gamyklai. Tai ji darė ne tam, kad galėtų kažką nusipirkti sau, bet kad galėtų padėti apmokėti mano ir mano brolio mokymąsi koledže. Vėliau ji pasakojo, kad šis tarnavimas jai buvo pasitenkinimo šaltinis.

Mano tėvas buvo išmintingas darbštus žmogus. Jis mokė mane, kaip rankiniu pjūklų pjauti medžius, kaip pakeisti ar pritaisyti elektros kištuką prie buitinio prietaiso laido ir daug kitų praktinių įgūdžių.

Visų šių pamokų bendra tema buvo tokia: niekada nepasitenkink niekuo, kas yra prasčiau, nei tu gali.

Išsiugdžiau gebėjimą svarbius sprendimus priimti kalbėdamas su savo gimdytojais ir mokydamasis iš jų patarimų. Prie išvardintų dalykų pridėkite atsakingumą, atidumą kitiems, raginimą siekti išsilavinimo, o sąrašas vis dar bus nepilnas.

Su sugrąžinta Jėzaus Kristaus evangelija mane supažindino Pamela, kuri vėliau tapo mano žmona. Ji padėjo mano gyvenimą iš paprastos melodijos paversti nuostabia simfonija.⁶

67-erius metus mėgavausi santuokinio ir šeimyninio gyvenimo laime: 21-erius kaip sūnus savo gimdytojų namuose ir 46-erius kaip vyras, aukščiausią džiaugsmą patirdamas kaip tėvas ir senelis. Ko daugiau žmogus galėtų viltis? Paprastai kalbant – kad tu galėtum džiaugtis kiekvienas.

Sugrįžę prie Pauliaus mokymų, užrašytų laiške Korintiečiams, rasime tokius žodžius: „Taip ir to, kas yra Dieve, nežino niekas, tik Dievo Dvasia...

Deja, juslinis žmogus nepriima to, kas ateina iš Dievo Dvasios. Jis tai laiko kvailyste ir nepajėgia suprasti, kad apie tuos dalykus reikia spręsti dvasiškai.“⁷

Mokslininkai žinias gauna daugiausia iš tyrimų, vykdydami eksperimentus ir taikydami intelektą.

Kristaus mokiniai liudijimą gauna studijuodami Jo žodžius, stebėdami Jo darbus, taikydami evangelijos principus praktikoje ir gaudami įkvėpimo dvasią.⁸

„Žmogui dvasia – Visagalis alsavimas, teikiantis supratimo.“⁹

Nors dvasinės tiesos gali atrodyti mažiau apčiuopiamos – jų įtaka nuolankiai širdžiai nepaneigiama. Svarbu suprasti, kad gamtos dėsniai nustatyti remiantis ne populiarumu. Jie nustatyti ir stovi ant realybės uolos.

Taip pat yra moralinės tiesos, kurios egzistuoja nepriklausomai nuo žmogaus.¹⁰ Jos yra esminės dieviškam planui, kuris, kai jį suvokiame ir pritaikome, suteikia didžiulio džiaugsmo ir vilties mūsų žemiškai kelionei.¹¹

Pavyzdžiui, aš tikiu, kaip sakoma pareiškime „Šeima. Pareiškimas pasauliui“¹² ir apibrėžta dieviškame apreiškime, kad santuoka ir šeima yra paskirtos Dievo. Raštuose sakoma: „Vyras paliks tėvą ir motiną, glausis prie žmonos, ir jie taps vienu kūnu.“¹³

Išmintingi vyrai parūpino praeities patyrimo palikimą. Mes privalome perduoti ateities kartoms tikėjimo šeimoje pamatą, kaip nustatė Dievas.¹⁴

Niekada neturėtume užmiršti, kad laisvė ir laimė visose gyvenimo srityse ateina per amžinųjų evangelijos principų supratimą ir gyvenimą pagal juos. Jie yra tas patikimas pamatas, ant kurio galime statyti visavertį, vaisingą ir laimingą gyvenimą.¹⁵

Laikydamasis modelio, nustatyto Tėvo plane, galėjau patirti, ką reiškia „gyventi laimingą gyvenimą“¹⁶ ir „su džiaugsmu semti vandenį iš išgelbėjimo versmių“¹⁷.

Gelbėtojas mokė: „Aš atėjau, kad žmonės turėtų gyvenimą, kad apsieiti jo turėtų.“¹⁸

Mūsų sugebėjimą džiaugtis didžiausiomis gyvenimo galimybėmis kartais gali apriboti mūsų požiūris arba nusistatymas.

Galima užduoti klausimą: „Kas dėl tų, kurie nepatyrė teigiamos šeimos aplinkos?“

Stabilios šeimos sudaro visuomenę laikantį pagrindą, tuo pasitarnaudamos visai žmonijai, netgi tiems, kurie galbūt jaučiasi gyveną ne tokiomis palankiomis sąlygomis.

Su tais, kurie ištikimai gyvena¹⁹ ir kantriai meldžia tokios visuomenės²⁰, pasidalinsiu šiais paprastais raminančiais Helenos Štainer Rais žodžiais:

Ką Dievas pažada, tas tebėra tiesa per amžius,
Nes ką Jis pažada, tą būtinai įvykdys.
Kai ima neviltis, kai visos viltys žlunga,
Atminki Dievo pažadus, – ir vėl tikėjimas pabunda.²¹

Meldžiu, kad galėtume drąsiai ir su tikėjimu drauge stovėti, kaip Dievo dovanotos šeimos sergėtojai. Jėzaus Kristaus vardu, amen.

IŠNAŠOS

1. Almos 42:8; t.p. žr. Almos 24:14.
2. Žr. Raštų rodyklė, „Principas“.
3. 1 Korintiečiams 2:11.
4. Žr. Patarlių 22:6.
5. „Anxiously Engaged,“ Liahona Nov. 2004, 57 p.
6. Žr. DS 128:19.
7. 1 Korintiečiams 2:11, 14.
8. Žr. Jono 7:16-17; Jokūbo 4:8.
9. Jobo 32:8.
10. Žr. DS 130:20, 21.
11. Principai, tarsi kompasas, padeda orientuotis gyvenimo kelionėje.
12. „Šeima. Pareiškimas pasauliui“
13. Pradžios 2:24.
14. Žr. DS 49:15–17.
15. Žr. DS 68:25–28.
16. 2 Nefio 5:27.
17. Jono 10:10.
18. Žr. DS 82:10.
19. Žr. DS 130:2.
20. Žr. DS 130:2.
21. Iš *Expressions of Comfort* (Uhrichsville, Ohio: Barbour Publishing, 2007), p.187–188. Panaudota autoriui leidus.